

Baastруп argumentere for som SF's ordfører, er jo i lighed med os at argumentere for, at man ikke skulle ratificere konventionen på denne side af regeringskonferencen, så hvor er det egentlig, man har lyttet til SF? Hvis det er den form for indflydelse, man forestiller sig, Danmark vil få ved en hurtig ratifikation, synes jeg egentlig, det argument klinger usædvanlig hult.

Jeg tror faktisk også, det er her, sagens kerne egentlig findes. Det handler om, at man vil ratificere for enhver pris, uanset de argumenter der kommer frem, og uanset hvad der sker på regeringskonferencen. Det handler i virkeligheden om, at størstedelen af de partier, der ønsker at ratificere aftalen, aldrig nogen sinde har været tilhængere af, at Danmark havde en undtagelse fra det overstatslige retlige samarbejde, og det ligger i fin forlængelse af den situation, at flertallet nu ønsker at haste en ratifikation igennem, selv om flertallet udmærket ved, at det vil give Danmark efterfølgende problemer med at opretholde forbeholdet for et overstatsligt retligt samarbejde.

Jeg har nævnt, at for Dansk Folkepartis vedkommende ser vi ikke noget som helst problem i, hvis flertallet vil det, at holde et ekstra møde i Folketinget den 19. juni, når vi kender grundlaget fra regeringskonferencen. Lad os holde et ekstra møde; det er jo stadig i indeværende samling, og lad os fortsætte ratifikationen på det tidspunkt, for så er vi alle sammen klogere på, hvad der er sket. Men det kan jo godt være, at nogle af Folketingets medlemmer ikke bryder sig om sådan en kættersk tanke, som at vi måske skulle mødes i sommerperioden. Det har vi tit fået bevis for.

For Dansk Folkeparti at se er der – som man også har været inde på fra tidligere ordføreres side – også et grundlovsproblem, der skal iagttages i forbindelse med Schengenkonventionen. For os at se er der ingen tvivl om, at der sker myndighedsovergivelse i forbindelse med aftalen og i forbindelse med det grænseoverskridende politisamarbejde, der skal finde sted. Ministeren siger, at det er så lidt, og hvis bare myndighedsovergivelsen ikke er så voldsom, gør det ikke noget. Men sådan er det selvfølgelig ikke. Selvfølgelig er der nogle bestemmelser, som vi skal iagttage, og selvfølgelig er der – i hvert fald efter vores opfattelse – et grundlovsproblem, som regeringen heller ikke i denne sag tager særlig alvorligt.

Hr. Ove Fich sagde noget i en kort bemærkning, som jeg egentlig synes var meget pudsigt.

På et spørgsmål fra hr. Keld Albrechtsen sagde hr. Ove Fich, at i Europaudvalget skal vi ikke diskutere yderligere, hvordan vi laver parlamentarisk kontrol af Schengensamarbejdet, før regeringskonferencen er overstået. Var der nogen, der fik den? Nu har vi haft en hel debat, hvor bl.a. Socialdemokratiet, hr. Ove Fichs parti, har argumenteret for, at det ikke skulle have noget med regeringskonferencen at gøre, for det er på et mellemstatsligt grundlag, og vi skal diskutere det fuldstændig uafhængigt af, hvad der sker på regeringskonferencen.

Så kom der et spørgsmål om, hvordan vi sikrer større parlamentarisk kontrol med dette såkaldt mellemstatslige samarbejde, og så går hr. Ove Fich minsandten som formand for Europaudvalget på talerstolen og siger, at det kan vi ikke forholde os til, før regeringskonferencen er overstået. Det viser lidt om, hvordan argumentationen overhovedet ikke hænger sammen; men det kan jo være, at det var munden, der løb over med, hvad hjertet er fuldt af.

Endelig vil jeg sige, at med hensyn til selve substansen i Schengensamarbejdet – at man skal afskaffe grænsekontrollen – vil jeg tillade mig, som jeg også gjorde tidligere i en kort bemærkning, at konstatere, at der internt i Socialdemokratiet er divergerende opfattelser af det rigtige i at afskaffe grænsekontrollen. Jeg vil gerne endnu en gang påpege, at så sent som i oktober sidste år afgav den socialdemokratiske gruppe i Europa-Parlamentet en stemmeforklaring til en betænkning om afskaffelse af personkontrol ved de indre grænser og retten til at rejse inden for EU, og denne forklaring slår klart og utvetydigt fast, at grænsekontrollen ved de indre grænser skal fastholdes. De skal fastholdes, som det hedder i stemmeforklaringen, fordi der er dybt alvorlige problemer med narkotika og våben-smugling. Disse problemer er ikke blevet mindre på grund af det indre marked, og kun en effektiv personkontrol ved grænserne giver en rimelig chance for at komme denne form for kriminalitet til livs.

Jeg må sige, at på det område er jeg fuldstændig enig med Socialdemokraterne i Europa-Parlamentet, der har afgivet denne stemmeforklaring, og 100 pct. uenig med Socialdemokratiet her i Folketinget, som ser fuldstændig stort på den stemmeforklaring, de tre Socialdemokrater gav i Europa-Parlamentet vedrørende den pågældende betænkning.